

sparert penge ved at undgå de omkostningskrævende kasseekspeditioner.

Dankortet er en væsentlig bestanddel i det danske finansielle system, som alle parter har en interesse i at bevare. Der er dog også behov for, at Dankortet udvikles i takt med, at der kommer flere nye teknologiske muligheder. Denne yderligere produktudvikling vil ikke indebære de samme besparelser for bankerne, og der foreligger derfor en ny situation.

Jeg overvejer derfor en model, hvor det eksisterende magnetstribebaserede Dankort bevares, og hvor der fortsat ikke kan pålægges butikkerne gebyrer. Til gengæld skal bankerne kunne kræve gebyrer – også hos butikkerne – når kunderne bruger de nye chipkort. Der vil således være valgfrihed hos forbrugerne mellem det gamle kort og det nye kort med flere anvendelsesmuligheder.

Spm. nr. S 2293

Til økonomi- og erhvervsministeren (4/3 03) af: **Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):**

»Er ministeren enig med spørgeren i, at den nuværende usikkerhed omkring dankortets fremtid er uacceptabel, og hvilke initiativer vil han tage for stoppe bankernes fremfærd på dette område?«

Begrundelse

Ifølge Morgenavisen Jyllands-Posten den 4. marts 2003 vil bankerne nu udfordre lovgivningen ved at vælte udgifterne ved telefonforbindelsen mellem butikkerne og PBS over på butikkerne. Da dette kun er det første i en række planlagte skridt fra bankernes side for at presse en ændret finansiering af dankortet igennem, mener spørgeren, at ministeren nu må gribe ind.

Svar (13/3 03)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det er kortselskaberne, der selv vurderer hvilke kort, de vil udbyde og hvilke muligheder, de vil

knytte til kortene. De skal imidlertid overholde de regler, der er angivet i lovgivningen for området. Det har bankerne hidtil gjort, og reglerne har fungeret tilfredsstillende. De oplysninger, der fremkommer i Jyllands-Postens artikel, ændrer ikke ved det eksisterende korts fremtid.

Det er ikke tilladt for bankerne at opkræve gebyr af detailhandlen til dækning af omkostningerne ved driften af et betalingssystem, jf. betalingsmiddelovens § 14, stk. 1. Derimod kan bankerne og forretningerne frit aftale, hvorledes de vil fordele de omkostninger, der ligger ud over driften af betalingssystemet. Dette er bl.a. tilfældet for datatransmissionen for de terminaler, der er baseret på anvendelse af PIN-kode, hvor detailhandlen og PBS i 1986 aftalte, at disse omkostninger skulle afholdes af PBS. Parterne kan indbyrdes frit opsige denne aftale.

Forretningerne har hele tiden betalt for datatransmissionen til de terminaler, der er baseret på underskrift, og for fluesmækkere.

Jeg mener alle parter har en interesse i at bevare Dankortet som en væsentlig bestanddel i det danske finansielle system. Derfor er der også behov for, at Dankortet udvikles i takt med, at der kommer nye teknologiske muligheder. Digitaliseringen og chipteknologien åbner nye muligheder for at udvikle Dankortet, herunder muligheder for at bankerne kan tilbyde detailhandlen og forbrugerne nye ydelser, som de efterspørger. Denne udvikling er allerede i gang for de internationale korts vedkommende. For Dankortets vedkommende vil denne yderligere produktudvikling ikke indebære de samme besparelser for bankerne som ved introduktionen af Dankortet i 1984, og der foreligger derfor en ny situation. Jeg synes, at det er fornuftigt, at alle der får glæde af et nyt Dankort med nye anvendelsesmuligheder også deltager i finansieringen.

Derfor indkalder jeg Finansrådet, Dansk Handel & Service og Forbrugerrådet til en drøftelse af en model, hvor betalingsmiddelovens § 14 tilpasses, således at forbrugerne får mulighed for at vælge mellem 2 typer Dankort. Det eksisterende Dankort med magnetstribet og et »nyt« Dankort med chip, hvor der ved sidstnævnte bliver adgang til at opkræve gebyr af forretningerne.